

Οι "προσωπικότητες των μέσων" και η άβυσσος

Ομολογώ ότι είχα καιρό να χαζέψω στην τηλεόραση και έτσι μου ήρθαν κάπως ξαφνικά τα ερωτήματα που προέτασαν τις πρώτες ημέρες του φθινοπώρου στους τίτλους τους οι μεσημεριανές εκπομπές πολλών καναλιών.

Τα «καυτά» ερωτήματα συνεχίζονταν με καταγιστικούς ρυθμούς: Θα δεχθεί η να συμμετάσχει η «καλλιγραμμη σοιδός» στο Dancing with the stars; Πόσο στοίχισε το συμβόλαιο γνωστής παρουσιάστριας πρωινάδικου; Δέχτηκε έκπτωση στις αποδοχές της ή απαίτησε όλο το συμβόλαιό της προκαταβολικά; Θα είμαι απολύτως ειλικρινής. Μέχρι πρότινος αντιμετώπιζα όλες αυτές τις δήθεν ανάλαφρες «ειδήσεις» ως μια τυχαία ευκαιρία να χαζολογήσω και να ξεχαστώ εν γνώσει μου κάνοντας ζάπινγκ στην μπουρδολογία.

Τις τελευταίες ημέρες, όμως, όλα αυτά τα ανάλαφρα και τα δήθεν ψυχαγωγικά μου προκάλεσαν ξαφνικά ένα αίσθημα δυσπερίγραπτης θλίψης. Μην πω και αγωνίας για το ότι κάποιοι μοιάζουν να μη συναισθάνονται καν την αβεβαιότητα όλων για το τι μας ξημερώνει. Η πραγματικότητα είναι μακριά από τον έκλυτο και προκλητικό βίο πολλών προσώπων του life-style. Η ύφεση είναι εδώ και πίσω από την ύφεση υπάρχουν άνθρωποι και πίσω από τους ανθρώπους χιλιάδες δραματικές ιστορίες επιβίωσης. Καταστήματα κλείνουν, οικογενειακές επιχειρήσεις βάζουν λουκέτο, δουλειές χάνονται, ζωές κλονίζονται. "Αν κοιτάξεις για πολλή ώρα την άβυσσο, στο τέλος και η άβυσσος θα κοιτάξει εσένα" έλεγε ο Νίτσε. Και τους τελευταίους μήνες υπάρχει μια ολόκληρη χώρα που κοιτάει προς τα εκεί. Είναι ευθύνη πάσης φύσεως ηγεσίας (πολιτικής, πνευματικής, μιντιακής) να στρέψει το βλέμμα της χώρας σε ένα νέο πατριωτικό όραμα που θα περιγράφει την Ελλάδα του 2020 και του 2030. Διαφορετικά, ο Νίτσε μας περιμένει στη γωνία.

Ελευθέριος Α. Βέτσιος